

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos: a „szabolcsmegyei lapkiadó-társulat.”

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . . . 4 frt.
 Félévre . . . . . 2 frt.
 Negyedévre . . . . . 1 frt.

Szorosított iroda, hová a lap szellemi részét tárgyzó küldemények intézendők:
A ref. lelkesül lak.

Bermentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.
 A kéziratok nem adhatók vissza.

Kiadó-hivatal.
 hová az előfizetési pénzek, a lapba szánt hirdetések és felszámolások küldendők:
Nagyter 136. sz. a.

Hirdetési díjak:
 Minden 5 hasabos petit-sor egyszeri hirdetésnél 5 kr. többszörinél 4 kr.

Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvező feltevések alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kincstárilleték 30 kr.

A nyit-terében minden három hasabos garmond-sor díja 20 kr.

Az előfizetők, a hirdetések megszabásánál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

Egy boldogabb államélet feltételeiről.

II.

A lélek erkölcsi ereje, saját külön becsének öntudata helyezheti az egyént azon magasult álláspontra, honnan legtöbbszörben beláthatja s felfoghatja azon viszonyt, melyben az államhoz, a nemzet-családdhoz és az emberi összes társasághoz áll; ez a legnagyobb jó, amit minden államintézménynek főcélul kellene tekinteni.

Nagy kérdés azonban itt: hogy az állam miként mozdítsa elő ezen erkölcsi elv erélyét és emelkedését? Miképpen hasson oda, hogy az állampolgárok egyenként és egyetemben saját becök és fontosságuk öntudatára emelkedhessenek? Szükséges volna talán e tekintetben valami külön intézetek felállítása valamely társulatok, egyesületek szervezése, létesítése, hol a polgári, hazafiai erények predikáltatnának, a jog, szabadság elvei fejtegetnének?!... Nem!... Nem lehet ugyan megtagadni, hogy az ily nemes ezüli intézmények, társulatok, egyesületek sok jót hozhatnak létre, azonban ezek is csak akkor bírnak kellő hatással, ha tagjai már elkészített lélekkel, valami szent meggyőződéssel, lelki szomjúsággal egyesülnek tanulni művelődni! De ha a polgár lelkebe befészkelte már elébb magát az önzés, lhaság, közöny is úgy megy az eladói igék hallgatására, nem sok üdvös fog ő ott magának meríteni; valamint az is igaz másrésztől, hogy az etele jótékonyezüli társulatoknak, eszme és jellemfejtő egyesületeknek csak sajátosság, mozgalmasság időkben van kívánt eredményök.

Mi volna tehát kötelessége e tekintetben az államnak?

Ezen kérdésre e párszóval felelünk röviden: tett és példaadás!

Minden idők történetei határozott tanúságot nyújtanak nekünk e tekintetben! Hol az államot képviselő többek ily szent érzelmmel működtek, s működnek, ott nem csúlnak a polgárok erényt és bölcsességet az önzésből, neveltség ábrándot az önfeláldozásból. Ott ki van küszöbölve a társadalomból a polgári bün s álaraz nélkül nem meri mutatni magát, társakat ezinkosokul nem találva szeggyennel buvik el.

Az államnak tehát főkötelessége volna a nemes példaadás! Azaz minden intézkedéseiben szigorúan kellene magát tartani az erkölcsiség törvényéhez. Az államfőknek ugy maguk, mint állami intézkedéseikben a jog, igazság, egyetemes jóllét és az erény elvei iránti tiszteletnek legnyilvánosabb és ünnepélyesebb jeleit kellene adniok.

Ki tehetné mindezt jogosabban és sikeresebben mint maga az állam, vagyis a kormány, mely minden emberi intézmények között a legláthatóbban fellépő hatalom.

Ezt nem tehetik oly sikeresen sem a vallás, sem más jótékony egyesületek! Sőt határozottan állíthatjuk, hogy ezeknek is csak ott lehet kellő hatását és üdvös eredményét szemlélnünk, hol maga az államkormány is a közerkölcsiség alapján áll. A vallás és más

erkölcsi irányú egyesületek csak tanító szavakat ejthetnek a köznyomor, romlottság, és a szenvedő emberiség felszegelésére. Kezökben nincs oly hatalom, mely a jónak és igaznak a példaadás erejét kölcsönözhetné! Azok csak leírhatják a nyomort, csak lángra gyújthatják a lelkesedést, egy két könnyet is ki-sajtolhatnak az érzékenyebb szivekkől! De jó példával nehezen lehet nekik előlmenni mert nélkülözlik a megkívántató segédesszököket, melyek a példaadásnak erőt és hatályt kölcsönöznek. A legnemesebb elveken nyugvó alkotmányokat készíthet a törvényhozó testület, nem is mondom, hogy ezek is nem erősíthetik és javíthatják a társadalmat, azonban, ha azok végrehajtható nem mennek jó példával elől, ha egyesek hisznek, míg az államkincstár ürül s a nép országszerte elszegényedik s fájdalommal nyög a súlyos terhek alatt, ha egyesek fényes hintóikat büszke paripákkal vonatják, míg ott leunt a tönkre jutott pór magát és gyermekeit fogja szekere s ekéje elé, akkor felfordul a társadalom, az erkölcselenség ádáz hullám karikái hovatovább nagyobb tért foglalnak, az elkeseredés szétzuzza a függés korlátait, s a vad kétségbeesés jankiáltásai megrendítik magát az alkotmányt.

Egy erkölcsileg annyira megromgált, anyagilag oly kétségbeesett helyzetbe sülyedt országban, mint a miénk, hol a nép és állam elszegényedése hovatovább nagyobb mérvet ölt, — egy hatalmas eszköz volna, mely megmenthetne bennünket és ez: a szigorú mértékletesség mindenben, beszüntetése a fényűzésnek! Minden feleslegesnek felajánlása az ország és az inségesek javára! Azóban hol kezdjük ezt? Alant? Számolhatunk rá, hogy kinevetnek bennünket! Azóban ha ebben jó példát mutatna egy miniszter, ha elődobra fontos szivarait, két krajczáros szivart szivna, ellenben megtakarított ezreivel sietne a haza oltárán áldozni, ha még az öltözetben is mértékletességet mutatna, mint Agesilaus spartai király, ki négy évig folyvást egy ruhát viselt azt tartván, hogy illik a fejedelmnek mértékletességben, gyönyör távoztatásával megelőzni a polgárokat, vagy mint a forradalomban, midőn a pénzügyminiszternek a hazára tett áldozatai mellett nem jutott egy becsületes kabátira: rajongó lelkesültséget szülné országszerte a nemes példa; akkor nem volna okunk rettegni sem a nép, sem az ország elszegényedésétől. Az erény ott járna mindenütt, hol a fájdalom könnyei hullanak, léptei nyomán a megnyugvás virágai fakadnának fel. Tudjuk, hogy a legszerencséletlenebb idők szülik a legszebb erényeket.

Szóval ha erkölcsi méltóság és egyeneslelkűség van a kormány homlokára felírva és minden tetteire rányomva: megremhetetlen erőt kölcsönöz ez az egyének lelkében az erény elvének; hol pedig az erény diadalát ül, ott fényes diadalt ül a nemzet dicsősége is.

KÖZÜGYEK.

A jegyzői nyugdíjintézetéről.

Szabolcsmegye 1874-ik évi februárhó 4-ikén tartott bizottsági közgyűlése alkalmával — az énegyeddes közgyűlési tárgyszorozatában, — a 16-ik pont alatt előkerült „A közsegjegyzői nyugdíjintézetre vonatkozó szabályrendelet tervezete” bemutattatván, a megyei állandó választmány által, s egy tanácskozás tárgya lett.

Az állandó választmány e tárgyban javaslata, tekintve a szorogatott pénzüviszonyokat, s tekintve az azt nehezítő csapások és szűlte körülményeket, nehogy a megye adófizető lakossága túlterhelve legyen, s még is az 1871-ik évi XVIII t czikk 67 §-a azon pontjának „hogy az elagott jegyzők, és a jegyzők özvegyei, árvák sorsának biztosításáról — segély — nyugdíjpénztárak, vagy gyámintézetek felállítására által, a törvényhatóságok, — szabályrendelettel, tartoznak intézkedni” elég tetsések, — készült el, s az, felolvasatván a szabályrendelet némely pontjához, csekély észrevétel járult, mindaddig, míg azon pontra került „hogy az összes jegyzői kar időszakonként fizetendő tőke járulékat, a megye közönsége is, minden adó forrntja után 1/2 krajczárnyi évi befizetési összeggel fogja garapítani a törvény alapján létesíteni kellő nyugdíjalapot.” Ekkor a vita tárgyat képezte az: hogy ezáltal a megye lakosságára, újabb terhet rovatik, s most is roskadozunk a nagy terhet viselés nyia alatt, az igaz: de azt nem ezen alapszabály létesítése okozta, vagy fogja okozni; hanem, a milliók gondatlan kiadásra, s az abból keletkezett újabb millió, terhek előállása — miről a felelősség annak szerzőit illeti — kik a nemzet nyakára illesztették, — de nálunk a fent említett tárgybani vitát — nem annyira azon több ízben hangsúlyozott érv „az új teherszáporítás kérdése” képezte, — korántsem — mint az, hogy ez a megye közönségét érdeklő tárgynak, tanácskozás alapjául felvélti ideje — előre tudatva nem lett.

Mert azon adó forrnt után eső 1/2 krajczár fizetéséig ha éreztetőlég hat egy ily üdvös egyetelmű mozdításával, mikor egy 1500 forintos fizető adozóra abból 3 frt 5 1/2 kr. esik, s az is negyed évenkénti kelleik befizetnie, — s miután ezt, kivétel nélkül is alig ha mindenki szívére tett kézzel, nem adná önként oda akkor, midőn ha az egyházban létező alkalmával Isten dicsőségére adakozunk, — a legkevésbé adakozásunk is, egy egész krajczárt teszen — s itt, egy özvegy s árvák s dolog tehetetlenné vált szülie nyugdíjalap neveléséhez 1/2 kral járulánk csupán egy évtől kezdve — akkor midőn azon megyék közönsége, hol már ezen nyugdíjintézet alapszabályai, egy évtől kezdve a nagymellettek belügyminiszterium által jóvá lettek hagyva — évenként tíz—husz ezer forinttal járultak, a jegyzői nyugdíjalap neveléséhez, mi Szabolcsmegye közönsége legfeljebb egy adó forrnt után 1/2 krajczárt fizetve 2400 forinttal járulunk évenként — azaz is addig, míg Szabolcsmegye hatóságai, a hozzá járulás szükségét, elkerülhetetlennek vélelményezi.

En azonban hitben élék: hogyha ezen nyugdíjalap létesítésének tárgyalási határideje Szabolcsmegye bizottságát tagjaival külön lett volna is tudatva, — miután épen azon énegyeddes gyűlés tárgyszorozatába lett beosztva, — mely a lefolyt évről alispáni jelentést tudatta — mi iránt nagyobb érdekelttség szükségese fordított meg; mint a jegyzői nyugdíj alapszabályai létesítése tárgyában hozott állandó választmányi javaslata iránt — és mégis oly kevés számmal bizottsági tag jelen meg — ezidőszent több tag nem jelent volna meg az esetben sem: ha a fent forgó tárgy külön lett volna is tudva.

Az állandó választmány „a jegyzői nyugdíjalap” létesítése tárgyában hozott javaslata, szavazás alapján lett elfogadva Szabolcsmegye közgyűlése által, — t. é. február 4-ikén.

Az e tárgyban hozott határozat — miután ezen nyugdíjalap létesítését az 1871-ik XVIII t. cz. 67-ik §-a rendel, törvényen alapszik, melyet megdönteni, ezidőszent más határozattal nem lehet: de nem is hiszem: hogy legyen Szabolcsmegye tisztelt közönsége között oly egység, ki fellogva a jegyzői állás teendőit, s annak hivatalokörét — mily fontos állás az egykötéségben? — ha az híven töltik be — ne egykezezközön, hogy az a legérdemesebb egyéniségekkel töltéssek be — ha pedig azt akarjuk, biztosítani kell azon hivatali állás teljesben alkalmatosak, — innen kiindulva — örömmel kell üdvözölnünk Szabolcsmegye közgyűlését, hogy az állandó választmány e tárgyban jelentését határozatilag elfogadta — oda kell egykezeznünk felkérni e megye tisztelt alispánját: hogy ezen üdvös határozat foganatba vételét mielőbb eszközölni méltóztatssék.

Dobozó Ferencz.

A népies olvasmányok terjedésének akadályairól.

Jelige: "... csak azon tanítás gyümölcsöző, csak azon tanítás szellem-tápláló és erősítő, melyet belső, felébredt vagy előző meg... A lélek táplálása és tekintetben hasonló a test táplálásához. Csak azon tápl. lehet hasznos a testnek, mely az éhséget csillapítja. Az éhség tehát az első feltétel". Banhegyi. (Vége.)

Tehát a pénz is akadály. Bizonyára. A ki pénzt kíván az nagy dolgot kíván. Lapot, könyvet pedig nélkül nem adnak. Könyvtár alapítani meg e nélkül épen nem lehet. Hogy a pap, tanító s még talán egy-két művelt ember — ha van — valamely községben a saját pénzükből szerzezzék be e könyvtárt: azt kívánni sem lehet. Saját könyvtárban pedig oly kevés a népies olvasmány, hogy 6—8 hét alatt 10—12 olvasó is kimeríti. Tudok rá példát, vagy ha megszoritánának példákat is.

E szerint az olvasót is meg kellene adóztatni. De kísérte meg ezt a mai viszonyok között ekárki, majd meglátja mire megyen. Előállanak a száz és ezer és megszámlálhatatlan adóemmel. Ezek sem bírjuk! Csak erre lenne elegendő pénzünk; szeretnők mi azt a lapot, azt a könyvet elolvassni — meglehet ez is még mondják néhol — de nincs rá pénzünk. Csak kenyerre volna! Ilyen módosoknál hűtik le könyvtáralapítási s ujság-lap fordátási tervet.

Mikor már tudod, hogy a lértét való küzdelem mily erős ösztön: kívánhatod-e, hogy a kenyérre valóét és sóra valóét adják könyvért?

Igaz azonban, hogy sok emberrel ez csak kopasz mentés. Mert péld. az u. n. középosztálynak már jutna ily célra is pár forintja; de nem adja. Nem!

Mert ennél is a testi élethez hajhászás előbbvaló mint a lelki gyönyör forrásának felkutatása, vagy megszerzése. Mert külsőségeken kapkodók vagyunk nemzetestül együtt; általában véve minden osztály ilyen. Szeretjük a külmpompát, a fényt, a divatot és mindent, mi külsőség. A belsővel nem sokat törődünk. Csak a külszín, az alak elgítse ki nálunk, a mi társadalmi fogalmaink szerint az igényeket: a belső tartalom? ... ezt legtöbbször még megsem kérdezik. Szóval alakoskodunk és azt kívánjuk egymástól kölcsönösen. Feszítünk... feszítünk köröm szakadtáig... azután jagatunk, hogy nincs pénz; nem telek erte sem arra sem. Jó könyvre jó, olvasmányra legelőszir sem, utóljára sem.

És ez így van legfeljéről kezdve le-le egészen az utolsó osztályig; melyik lenne ez? a család? tehát a család. A ki nem hiszi: vizsgálódjék és meg fog győződni.

Mondom, hogy mi csakis a külsőségek után futkosunk. A burokrét öljük magukat. A báb-állapot kor szakát éljük. Így azután nem is nagy csoda, sőt épen nem is csoda, hogy ily fejletlenek vagyunk. Az idovel pénzrel okosan élni épenséggel nem vagyunk képesek. E tekintetben sokat kell meg nekünk tanulnunk: az angol, az albion s amerikaiolt egyformán, a németótt és a szabad művelt svájcirótt. Hogyan? hozzájuk, közzéjük nem utazhatunk mindnyájan? Tehát a leírások után: könyvekből. Erre meg nincs pénz. S így ott vagyunk, a honnan elindultunk: Mádon. Ott vagyunk, hogy erre nincs pénz.

A „Szabolcs“ tárczája.

Múltam könyve...

„Múltam könyve emlékezet,
Mennyi minden van te benned;...
Éltem buja és öröme,
Lapszajda feljegyzése.

Gyermekkorí szende álmok!
Rúzsaberek... madáradalok!
Csalfa minni tündér képek,
Mily nütlenül éltefték!!

Holdvilágos csendes este!
Csillagos ég!... pásztor zene!
Ábrándos szép költőség,
Szivárány volt!... semmi egyéb!

Andalító bűv szerelem!
Isteni kél!... s vad gyötrelém!
Csalóka fény! éber álom!
A mely kiát hoz tündér szárnyon.

Képzeldni és csalódni!
Ezzel van az élet tel;...
S a halál is, ugyan mi más?!...
Mint elmuló vég csalóds!...

if. Krúdy Gyula.

Miért, uralg az emberek között annyi sok testi nyomor és szilódés? S mi ezek ellenszere?

Jelige: Ha a természet valamit megútat az hangosan mondja. Egy teremtmény, mely létre nem jöhet, nem fog léteálni; azon nyomoru teremtmény, amelyhamisan él, korán megemissitettik. Terméketlen-roskadás, ezek átkai, szigorúan megismeretó jelei. Ime nézetek magatok körül, s szemetekbe fog tünni mi títva és átkozva van.
Göthe. (Wilhelm Meister.) (Vége.)

Legnagyobb baj az egészségi állapotok megromtásánál a gyógszerekbe vetett vakhit. S az a különös, hogy sok tekintetben üdösen megy már a felvilágosult előhaladás! Politikailag havotóább nagyobb tért fog a népek azon érletsége, melyszerint az önkormányzati államformák után vágyódnak. Morális és vallásos tekintetben a nagy tömeg kezdi magát emanci-

Előkerült megint a bökkenő, az akadály. Vessük ki a könyvtár-alap illeteket az adóval; vonjuk le a közköltéséből; fordítsunk e célra valamit az iskolai tőke kamatjából — a hol van mibek kamatozni; rendezzünk községként, minden éven gyűtésekét stb. Mondják-e még többet? mert lehetne sok számtalan utat-módot felelteni és papírra vetni! De hát minek! „Az éhség a legelső feltétel“, csak ezt ismétlem Bánhegyi után. Az éhséget, ha megvan, s csillapítanak akarjuk igazán ezt pedig akarnia kell annak, a kinél egyszer jelentekzik. akkor lesz pedig az éhség elütésére. Ekkor nem fogja sajnálni krját, sőt forintját sem senki. Találja ő annak módját: hol vonja ezt meg magától. Nem az ételen, bár néha ott is lehetne megtakarítást eszközölni, — nem is az öltözékben; mert hisz a ruha tisztesség; nem ezekben; hanem csak — az ékítésnél. Mert ez ma ép úgy volna nélkülözhető, mint 15 évvel ezelőt.

Ha itt, e megtakarítást minden osztálya a társadalomnak megtenni elég erős volna; jutna pénz a népkönyvtárak felállítására és berendezésére meg a család és a napszámis zsebéből is. De hisz épen ez az egy bajunk van, hogy: akarni nem tudunk ennnyit sem.

Azrt-e, hogy a szabadakatort elvitatták az embertől, avagy emberek nem vagyunk, hanem csak m... Jaj! de majd mi ki nem mondtam! Na! csak az, akarni mondani, hogy ennyi választási képességünk az gítözést illelőleg csak van talán, hogy a feleslegest elhagyjuk fejünk, arczunk, kezünk s egyéb testrészeinkről? Igen! épen csak ezt akartam mondani. Sem többet, sem kevesebbet.

Az éhség hiány és pénz nem létén kívül azonban van még más akadály is szerintem. Még pedig ez nem az olvasók részéről, hanem az írók részéről górdítetik sokszor a közművelődés útjára.

Ugyanis: a humán dolgokat lehet s tudják is az írók népies nyelven tárgyalni s előadni. De az u. n. tudományos, nem is így kell kifejeznen, hanem így: a rekat meg ritka tudós, ritka szakember tudja a közéletben használatni, szokott nyelvi s irányly előadni. Itt még sok az idegen nyelvből vett, sok a műszó, mint mondani szokás. A tudósnaknak más nyelvezetük, más irányly van, mint hogy a nép s a közéletben még a műveltebbek is beszélnek.

A mi népiünk pedig még nagyon fejletlen. Oly szavakat s oly dolgokat nem ért meg és zavaróssze, hogy a ki nem tapasztalja, el se hinné. Olyakat, hogy szinte resteli az ember leírni példának; mert resteli, hogy fejletlenségünk — némely tekintetben — így világga menjen. Innen van aztán az, hogy némelyik hal a műveltebb körökben szavakat, megcsokott szólasformákat, idegenszeri szavakat s saját miveltőségét neveltségét akarván a maga körében fitogtatni, hajmerezstó képtelenségeket, sokszor nevéstéget, máskor a pirulási illetlen, badar nyakatekert szavakat és kifejezéseket használ és alkalmaz beszédében. Ezen különben az értelmes olvasás segitene legtöbbször. De eleinte kivált sok esetben rontana is. Mind nem volna baj. Magától elmaradna, kiközösülnének ez a kis csorba időjárával.

Ezzel csak arra akartam kérni a népies olvasmány íróit, hogy a nép nyelvében, — de azért korántsem a durva, másképen pórias nyelven írjanak. Azaz az idegen s műszavakat, ahol csak szerit tehetik s hogy tudják, mellőzzék, kerüljék.

pálni, anathemák, átkok középkori rettetgetéseivel mit sem gondol többé; csak egy tér van, hol a tudatlanság felhője mindinkább vastagabbá válik és ez a kóros emberiség viszonya a különböző gyógszódokkal és orvosszerekkel szemben. A XIX-ik században kezdetek az emberek e tekintetben kissé szabadabban gondolkozni, s kik kezdeményezői voltak egy üdösbér iránynak e tekintetben, azok leginkább a köznépből eredtek, s daczára ennek oly fontos találmányokat hoztak létre melyek előtt most a legtudósabb orvosok is meghajlanak.

Hogy miért megy e tekintetben a felvilágosultság oly nehezen, erre már több ízben megfeleltünk, most csak is annyit jegyzünk meg, hogy ennek igen nagy akadály az ember balvelekedés, melyszerint betegségeknek okát nem önmagában, hanem magán kívül keresi: kívánja tehát, (a helyett hogy belsőleg igyekeznék magát meggyógyítani életrendi lemondásokkal, természetstünü magatartással) kívánja, hogy a gyógszer minél láthatóbban, sebes és hatalmas működő erővel birjon. Pedig ezen látható, nyilvános és gyors tevékenységgel megváltoztatja és megzavarja az organismust; így az egész ember megzavarodik testileg, a természet törvényeivel ellentétes álláson lép, s testszükségeitnek keresésében tévúra téved. Ezért lalok az ember betegséggel senyves állapottal, romlással s ideelőtti halállal.

„A természet közvetlen következmény által büntet“ mondja Göthe e nagy természet és emberismerő. S ha testi bünye büntetését szenvednie kell az embernek, oly eszközök után kapkod melyek mintegy kettő vágják a bajt, pedig a természetben nincs ugrás. Megcsik ugyan, hogy van látszólagos javulás, de már akkor ott bent titkosan megvan vetve alapja a kórrálpotnak, mely csak kitörésre vár, ha pedig ujjalg kitört az már legtöbbször életvesztéssel jár.

Nem lehet azt megtagadni, hogy mennél nagyobb ellentétbe jön az ember az itteni természettel és annak törvényeivel: annál inkább szaporodnak a szenvedések és betegségek, s természetesen annál keresetebbeké válnak a gyógszerek, melyeknek nagyszere tudják az avatottak, hogy inkább halálszerek.

De nem csoda az, mert a kiskoru beteg vakon hisz az orvoságnak és az orvosnak, legyen az bármily ranggal és tudománnyal feldisztive, hiszen leggyakrabban kuruzsolónak, babának ápolónaké sok nénemaszonyok is! Kapkod fűhöz fához, nyeli a labdacsokat, füvetek font, vagy a fozeteket pintámszóra, chezteti, izaszta magát, vezeklik, zarándokoltámen, vizen keresztül, s minél örültebb alakú a gyógszód annál nagyobb hiszékenységgel teszi, főképen ha egy kis mystificati-

A mit érzök és kifejezni akarok, midőn népies irályt sürgetek, az csak unyiból áll, a Ballagi szavallatól élvé; mígkönyvekben másnyelven beszélek, mint az életben: addig hiábalelessük és sz közönségessé lételet!

Nagy igazság hogy a tudós nyelvezet s irály is akadály a közhaznu olvasmány s így a közművelődés terjedésének.

Epen e pontnál van pár szavam a „Népkönyvtárak felállítására és berendezésére“ című vállalat buzgó kezdeményezőjéhez. Talán szükségtelen is, vagy épen felesleges leend, rék nézve megjegyzésem; de tapasztalatóból s jó indulatból származik. S minthogy közvetlen a nép közt élek, ó pedig a fővárosban; a körülményt egy ismerem a mint van; emélfogva kérem én György Aladár urat arra, hogy: ugyan népies nyelven írt műveket szedjen össze és ajánljon! Olyakat, minőket a nép olvasváu — megért és érteni képes. A mit nem ért: nem sokat törí rajta a fejét, hanem beleun, leteszí.

Ezeket óhajtottam a népies olvasmányok érdekében elmondani.

Történhetett velem, hogy a néplélet nem jól ismertem meg és nem hiven tüntetem fel. Térdeltem a népies olvasmányok terjedésének akadályairól mondottakban is: hiszen tévedni emberi dolog. Ki mondhatja azt magáról, ha csak józan esze van, mitép ő csalhatatlan? Megengedem tehát, de csak akkor, ha eről rálali meggyőző, hogy nem jó uton járók. A ki az álltalam felmutatót akadályokat a népies olvasmányok terjedése előtt olyaonuk el nem ismeri s jobb utamódtól tud a többször emittelt czél elérésére nézve: bezzöge el. — En egyebet mondani nem tudok most; máskor lehet, hogy fogok még e tárgyról is valamit beszélni; mert nagyon szeretném, ha valahogy megtalálnók az utját a népies olvasmányok terjesztésének.

Száz szónak is egy a vége. Az én beszédemnek is csak egy lesz. Az pedig e mondatnak utolsó szava: idézzük elő valamiképen mielőbb népiünknel a lelki-éhséget.

Görömbei Péter.

VIDEKI LEVELEZÉSEK.

Thas, mart. 3.

Tisztelt szerkesztő ur!

Folyó hó 2-án este hazaérkezve, olvasom a „Szabolcs“ f. évi 9-ik számában, az ujdonság korvátában, a t. pálcza lapóra vonatkozó közleményét, melynek végsősorában, a tudóstó, épületes dolognak tartja ekép felsőhajtatni, „borzasztó jelenetei az auszókony s teteletlen közigazgatásnak“.

T. Pálca község járásomhoz tartozván, engem illet a vádra felelni, mit, — nem akarván engedni a „Szabolcs“ tisztelt olvasó közönségét tévúra vezetetni, — ezennel teszek is.

A kérdéset tolvajlasi esetet, a t. pálcza elöljáróság hozzám, folyó évi február 24-én 62. sz. a. bejelentette, a jelentést febr. 26-án vettem, s már 27-én 451. sz. a. a járási csendbiztos urat kiküldtettem, a tolvajok elfogatása, és a kisvárdai m. kir. járásbíró-sághoz kísérése végett nem csak; desőt költölességebe van téve kipuhatolni, kik voltak azon éjlet T. Pálca községében éjlet örökül kirendelve, hogy ezek is feleletere vonassanak; végre hazajövetellel megdudtam hogy a csendbiztos, mart. 1-jén már T. Pálczára els utazott

óval történi az orvosi tanácsadás, ezt aztán mintegy felistelőt eredet oraculumot tekintik.

A rosalat magában hordozó gyógszerek rendén tuli kiszogaltatása már századok óta rozszaltotot egresék söt kitünő orvosok által vilagos zavakban. Így nyilatkozott a nagy hollandi orvos Boerhave ezelőtt 150 évvel mint első tekintély: „ha azon jótétemények, melyeket egy kevés számú igazi orvosi tekintély szerzett, összehasonlitjuk mindazon bajokkal, melyeket egy megszámlálhatatlan tömegorvos az emberek között okozott, kétségkívül azon gondolatra kell jónni, hogy sokkal jobb lett volna, ha soha orvos nem létezett volna“.

Hogy mily veszélyes hatalommá vált az államokban és a népléletben a rosszul alkalmazott gyógszerekkel való visszaélés ezt legjobban felderíti. Rausse Wasser that's freilich 5 Aufl. munkájában Mily csalóds vezetete az emberiséget arra, hogy száját felnyissa a megérkek, talán jóbátásu k! igazolva van a történelemben? Talán az emberek egészérségebbek lettek a mióta orvosokkal és gyógszertárrakkal bírnak? Oh nem! sőt azon idő óta lett az emberiség senyves és nyomorultta. Talán azon egyes emberek akik oly gyakran és állandóan veszik génybe a szereket, bizonyosan jobb egészséggel dicsekszenek miut mások? Oh azok épen a legnyomorultabb teremtmények, életök rosszabb a halállal, amely gyötrellemmel és mérgeztési jelenségekkel köszönt be. Ha tehát azok a készítmények oly irtóztósan működnek, talán az ösztön vezetí azoknak használatára? Oh az ösztön borzad a megérkeltől, és mégis az ártatlan gyermekek ajkai érszakkkal nyitattanak fel, hogy a nyomort beleöntsük! A legitóztosabb rémület rejlik az emberek tévelygéseiben. És mégis képes az ember hallgatni a tévelygésekre és elhítheti magával, hogy a mérgek egészséget adnak!

Ily ürvénybe és nyomorba merül az ember, ha természetit ösztönét nem követi és a büntető nemesis áll boszút a zokon a kik a természetet kormányozni és fékezni merészkül! oh te nagy és kimondhatatlan, mily retentő szép és igazságos vagy, a te kérelmet megemissitó szigorodban.

A megőrzült tudomány kevés kivétellel küzd saját lételetét!... De hogy is jöhetne szóba az igazság a kenyeri irgységgel mellet.

Legtöbbször a pénzért, kevesen pedig az igazsáért küzdenek! A küzdelem örási; a gőzelem kivívása századok méve lesz! Addig is küzdünk és munkálkodunk. Mondjon itéletet feleltünk a jövő és mondani is fog. A kenyeri irgyságot miatt másvilágra juttatottakért pedig feleljenek az illetők.

Ungerleider Jónás
hasonszeri orvos.

S most a „Szabolcs” olvasó közönségének kötelessége, megtegye-e a nyugolt közgazdasági kötelességet? Csak azt kell megfontolnunk, miszerint tapasztalva a járásomban mindinkább szaporodó lopásokat, ház- és kamarafeltöréseket, már régebben rendelkeztem, az éjjeli órák rendes kiállításáról, a ki nem állók pénzbeli bírságát sújtásáról, egyszerűsind a csendbiztos urat, rendeletem mikénti foganatosítására néve a felügyelet végett kiküldöttem s elmondhatom, hogy ő az egész múlt hónapot, a járás közelemben beutazásával töltötte el.

Midőn tisztelt szerkesztő urat, felkérem, hogy ezen választ a „Szabolcs” jövő számba beiktatni sziveskedjék, csak azt említem fel, miszerint a kíméletlen hangon írt felsőhájtásra néve a tudósítavál szóváltásba ereszkedik, sem időm, sem akaratom nincsen.

Kérem ismételve maradtam

tisztelője:

Vidovich Ferenc,
szolgabíró.

Nyirfalombok.

VI.

(Ifjú uram és nagy jó uram. Miként képzel nagy jó uram a vidéki tánczvilágot? Nagy jó uram kez megérténi. A bánya. Nagy jó uram szep. Ujjab meglegyetés. Szép nőtinál szob is van. Ifjú uram gazdaságot tanul. Persze hogy nem azt. Egy amerikaius. Két amerikaius Vajh ki ő, és merre van hazája? A „közönyt” hívás közönyözve rektifikálják.)

- Hová, hová oly lóhalálában ifjú barátom?
- A vasuthoz.
- Talán tárgyalása lesz holnap Nyiregyházán?
- Nem, hanem bába megyek a provinciára.
- Hogyan? bába a provinciára? Őn, a városi dalidők főfe rendezője? ... No képelem mily felégség mulatsága lesz abban a falusi „lakodalomban”...
- Hohó!
- Summi hobó! Kilencz — tíz négyzög ölnyi téren vergődik, igaz, léhog legalább is husz tánczos pár... a terem (igaz csufolják!) telestele orcsavarró pipafüsttel... öjfél tájban már takaros gördök alakultak a talajon (szerecsés, a ki lábát kincem tőri matlak!) az ablakokon át házszám síhederek kandikálnak be az úri népre (helybeli és vidéki compassosorok és családtag) a zene bíralaton alul áll (aztán hogy dícsérik urambátyáink) a társalgás egyik oldalán az időjárás, szük termés, nagy adó... másikon a celed rozszága, a férfiak roz szokásai, a házusalundók gyér volta körül mozog... hajnal felé talán egy kis összezállakozás egy kis „bojrozás” is fűszerez a mulatságot... lehet, hogy kabutunk is gazdát cserél s meg sem áll Ugocsán... bizony, bizony algha szakaszott ilyen élményekben nem részesül ma ifjú barátom... erre már fogadni mernék száz darab „britanikában”... Nos, hinni vagy fogadni!
- All a fogadás! de hogy nagy jó uram személyesen győződik meg nézete helytelenségéről, váltson jegyet s üljön a vonatra.
- Úse a kő, nem bánom... főnök barátom kölcsönzőz az utra egy csurapét, s üzenje meg az anyjokomnak, hogy falusi „lagzabá” mentem... No ifjú barátom: any mintha szivartáskámban volna az a szász brittanika...

Hm, hm! mikor belépti jegyet váltunk, felöltönyték udvariasan elkérk a megszámozva helyeik el... no már a főnök ködönne nem fog eltévedni — ha igaz! A táncz helyiségre lépünk... hm, hm! hiszen ez valóságos terem — csinosan felszítve, fényesen kivilágítva s beléptünkör azonnal a szeretetre méltó „bánya” (K. B. E-urna) fogad megnyerő mosolyával, lekötelező megható szívellyességgel... Ifjú barátom! valahog meg ne sugia, mily balvéleményt tápláltunk a táncz helyiségről, no meg egyébről is... talán bizony nem is falun vagyunk, vagy mi? ... a nők és hölgyek egyszerűen de kitűnő izléssel öltöztek, a férfiak és ifjak (leszámítva azt az átközött bugyogót) megnyerő alakok... ni ni egy fiatal hadnagyunk is van s ugyan csak hatalmasan aprózza a „dübörgést” azzal a lenvirág szemű lányzóval... parbelu nem két kárpas lép a terembe s gyönyörködve tart szemlét a bájos hölgykoszorún... eccc! eccc! egy honvéderő is, kedves névjel karján, nőveli a valóban díszes társaságot... ifjú barátom! mondja csak: nem álmunkod e, hiszen ez valódi, a szó legmagasabb értelmében vett tánczvilágom... igaz, hogy tulnéps, hanem azért, sőt épen azért nagyon, de nagyon jó a kitűzött jótékony cél érdekében.

De hova osont ifjú barátom? Utánna! ne hogy elárulja mai botor csévésünket... Teringettét! hiszen itt másik terem van, ez is tele díszes vendékekkel a megye előkelő köreiből... enye enye bír uram, onnan a „sáros városból” nem is hívja a szomszédját el a bába, hát azt a kedves jó nejtémét nem hozta el?... nézze el az ember, mennyi ismerőst talál... ott mernők barátunk tarokkzik, mellette „világított” Gusztáv bácsi áll... itt az X-i polgármester a miniszter választog magyarázza környezőnek... és amott — a manó vigen el, ha nem igaz — Están csak a diák „koppant” és dalol őt hat diák cimborával... pedig épen tegnapelőtt írta, hogy betegem felszök, nem járhat tanításra... No de ezért a szép nótáért, melyet most végeztek, legyen neki — a lurkónak — megbocsátva...

Micsoda? szép nóta? Elühet biz az a mellett, melyet utána a helybeli „ének-és olvasó-egylet” (mely e dalidőt rendezte) oly érzéssel és szabatosan elgenget... Bravo, bravissimo! fiatal barátim! éljenek önkök sokáig s az általuk felkarolt szép eszme teremjen hova tovább nemesebb és áldásosabb gyümölcsökön... vajha példákunk más községekben is hatna, lelkesítene... Hát ifjú barátunk hová siklott el ismét? Ah amott egy kör alakult, ott hallgatózik, bizonyosan a gazdasátról foly a discursus s ő mint szenvedélyes gazdaszereti az ilyesmit... Mi a tatár! hiszen itt a nemzetgazdaságot, Buckle és más a magyar ember előtt „po-

gány szentek!” szerepelnek... egy magas kiváló alak Bostont, Philadelphiat, New-Yorkot emlegeti s magasztalja, mint az amerikai közmívelődés gyopontját, míg San Franciscót és más déli városokat úgy tüntet fel, mint a melyek az anyagi jólét sulyos gondjai miatt még csak kevés áldozatot hozhatnak a szellem érdekében... Tyhű veszedelm! miféle nátió lehet ez az ember? Ahán! mindjárt az elevénre tapint most Gusztáv bácsi... „hau, jau, dau” ilyen formán ráforméd a beszélő amerikaius angolul... az amerikaius nagyot néz, persze nem is álmódta, hogy írt valaki angolul nyelven beszélhet... no „most akadtál meg dongó!” — azaz hogy nem akadt meg. hanem felel ilyen formán: „hau, jau, dau, van, mau”... no ebből értsünk aztán valamit!... De ki lehet ez a derék férfi? Megsugjuk, a nélkül hogy szerénységét sérteni akarnák. E jeles és kitűnő hazánkfa a szegedi iparosok jó képviselője a bécsi világtárlaton, s a Philadelphiiában tartandó nemzetközi kiállítás egyik felkért biztosa Liptai Pál, ki unoka nővérének (és nem nagybátyjának, mint a „Közönyt” tévesen jelezte) látogatására Turin időzött, e tánczvilágot is megisteltve becses jelenlétével. Persze a két „yankee” aztán egy perzig sem távozott egymástól s midőn reggel felé vágniok kellett, akkor is így üdvözölték egymást:

„Good by” — „Fare well...” — z — y.

Nyilatkozat.

A „Sz. H. közönyt” 12-ik számának „Tárogató” rovatában (a) felel a „Szabolcs” 8-ik számában megjelent vezércikknek K. I-re vonatkozó szavaira. A czél elélt érve. On maga nyilatkozik, hogy nem a polgármesteri eljárásokat értette. Ez minden esetben szükséges volt, mert bár hogy vegyük is a dolgot, de ama hírfőzér, hogy a „Szabolcs” sok érdekes dolgokról hallgatott! igen sok titokteljes magyarázatokat adhatott alkalmat! Jól volt tehát a dolgot bevilágítani (?). Ennyit e dologról! Azonban minthogy többször olvastam már a K. I. ur tolla után azt, mintha ő jogos jövedelmét (értve a „Szabolcs” szerkesztésééé után járó jövedelmét) erőszakosan letér volna magasztalva, olvastam pedig eféle bombasztikus kifejezéseket, jövedelméről beszélt, lenyeres, bukultas” stb. Mindezköz nézve van szerencsém emlékeztetni K. I. urt azon párbészédünkre, melyet az „Országos kalimatisok” megjelenése utánai kedden saját hivatali szobájában velem végezett. Emlékeztetem azon lázas felindulására, melyszertart a minden oldalról nyilatkozó ellenzék közeppé szorjában fel s alá járva tanácsot kért, hogy ezen az új dologon mit lehet tenni? En ajánlottam egy módot, melyre hiszen hogy fog emlékezni. K. I. ur abba bele is egyezett. Kis idő múlva azonban ő omnaga ajánlotta nekem, hogy vállaljam el a Szabolcs szerkesztését. En erre azt feleltem, hogy ezen ajánlat tételhez nekem jóga nincs, az a társulat dolga, meg ha az felszólítást is gondolkodomon kell elvállalnom, ha az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel, melyek az a kért. K. I. ur azonban nem engedte, hanem megparancsolt, hogy az „Országos kalimatisok” Ugyanezökör ő maga beismert, hogy szerkesztő állása tarthatatlan. En miadamelett hőtágotam megtartani állását azon tanácsot adván, hogy én majd írok egy nyilatkozatot, melyben határozottan fogom karhözhatni azon gondatlanságát, hogy a lapja egy ily életében hengen irt és képtelen állásokat tartalmazó cikkekkel,

Üzleti értesítés.

A nyiregyházi terménysarnoknál mart. hó 7-én bejegyzett terményárak.

Piaozai ár	Kereskedési ár 100 köböltekedve
Rozs 00—00 fontos	5.00—5.10
78—80	0.00—0.00
79—80	5.25—5.40
Buza	6.25—6.50
Arpa	8.50—8.70
Zab	2.00—2.10
Tengeri	4.00—4.15
Köles	4.10—4.20
Bab, tiszta fehér	5.25—5.50
Káposztarepce	0.00—0.00
Lennag	0.00—0.00
Gomborka	0.00—0.00
Kendermag	0.00—0.00
Mák	9.50—10.00
Napraforgóolaj	16.00—17.24
Szesz 30 fokú magy. itező	25 24

Vasuti közlekedések.

A „tiszavidéki“ vasutvonatok indulása, Nyiregyházáról: Miskolcz Kassa felé 5 óra 30 perczkor d. u. és 7 óra 48 perczkor reggel. Nyiregyházáról Debreczen felé indul 10 óra 45 perczkor d. e. és 7 óra

18 perczkor este. Nyiregyházáról indul Ungvár felé 8 óra 20 perczkor reggel. (szereán, szombat) 6 óra 47 perczkor este; érkezik 6 óra 5 perczkor este és (szereán szombat) 10 óra 17 perczkor d. e.

Felölös szerkesztő: Lukács Ödön.

HIRDETÉSEK.

Táncztanítási hirdetés.

Táncztanítási folyamra sikerült megnyernem Zsembery Adolf a felföldön, de Magyarország nagy részében ismeretes kintűnő s első rendű táncztanár.

A táncztanítást igénybe venni kívánó t. ez. közönséggel ezt kellő tájékozással közleni szükieseknek láttam. A táncztanítás april elejével kezdetét veendő.

Palánszkyne-Csapó Ida,
nyilvános nőnevelde tulajdonos.

Kényelmes lakás

az orosz-utca 574-dik száma alatt, az eddigi eredesi lak egészben, vagy két lakosztállyra átalakítva, jövő Sz. György naptól egy, vagy több évekre bérebe kiadó.

(3—1)

Tanulónak

egy jó házból származott 14—15 éves fu kedvező feltételek mellett minden perczben fel fogadtatik Orbán Károly fűszer és vegyes kereskedésében.

Magvak

Gazdasági, konyha-kerti és virágmagvak ez időnyre már megérkeztek, melyeknek csiraképességük és ugyanazonosságukérti jótállás mellett számos megrendeléseket kérve

teljes tisztelettel maradtam
Orbán Károly.

HIRDETÉSEK.

Bérbe kiadó

sörház-utcán 1336-ik szám alatt egy lakosztály, mely áll 4 szoba, kamara, pincze, istálló és gyümölcsös kertből; tudakozódhatni Éles Lajos urnak az új városház alatti füveges boltjában. (4—4)

693.
K.

Árlejtsi hirdetmény.

Szabolcs vármegye hajdú részére folyó 1874-ik évben kiosztandó következő ruházati cikkek: ugymint: 21 fehér köpeny, 21 kék mente, 21 kék atilla, 21 kék posztó mellény, 42 kékposztó nadrág, 21 vitorlavászon zubbony, 21 veresposztó sapka, 21 pár nyári- és 21 pár téli csizma, — a csendlegények részére 21 barnaposztó köpeny, 17 kékposztó atilla, 18 kékposztó nadrág, 11 vitorlavászon zubbony, 15 vitorlavászon nadrág, 23 pár téli- 16 pár nyári csizma beszerzése tárgyában folyó évi mart. hó 17-én d. e. 10 órakor a megyeház kistermében árlejtsi fog tartatni!

Miről a vállalkozni kívánók azon megjegyzéssel értesítetnek, hogy a vállalkozás feltételei a megye iktató hivatalában megtekinthetők s bányapénzzel s 50 kros bélyeggel ellátott záró ajánlatok az árlejtsi megkezdéséig ugyanott elfogadtatnak.

Kelt N.-Kálló 1874. febr. 18.

alispán helyett:

(3—2)

Korányi Miklós,
főjegyző.

HIRDETÉS.

Az ér alatt Morgenstern Zsigmond faraktúra megett eső 2 hold vagyis 2400 □ öl területű föld szabadkézből eladó.

Értekezetheti alulirotnál orosz-utca 569. sz. a.

(3—2)

Kőmives Károly.

A magyar-német erdőipar egyesület

közé teszi, hogy Tokajban és Szolnokon a „Sepper és Satori“ cégétől átvett s ujonnan berendezett gőzfűrészek folytonos működésben vannak; ugy e helyeken valamint a következő állomásokon:

Nyiregyházán, Ujfehértón, Debreczenben, Szerencsen, Miskolczon, Súlyón és Fegyverneken dusan felszerelt raktárai megnyitattak.

Felhivatik tehát a t. ez. közönség figyelmé arra, hogy e helyeken mindennemű vágott és szálfanyagok eladásra készen állanak, rendkívüli megrendelések pedig gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

E faárúk kintűnő minősége s a lehető olcsó árak minél több megrendelést engedvén remélneni, a t. ez. közönségnek tisztelettel ajánlja

Huszthon, 1873. szeptember 30-án

(12—6)

az igazgatóság.

ÁRVERÉSI HIRDETÉS.

A debreczeni kir. pénzügyigazgatóság részéről ezenel közhíré tétetik, hogy a nmeltóság kir. pénzügyminiszteriumnak folyó évi február hó 11-én 7236 sz. a. kelt leirata folytán, T. Dada községben levő kincstári épület (volt csendőri lak tanya) f. évi mart. hó 26-ikán d. előtti 10 órakor, a t. dadai község házában tartandó nyilvános árverés útján, a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Ezen kincstári épület földszintes, 450 □ ölnyi telket foglal magában, és 4 szoba, 1 kamara, és egy konyhából áll, az árverési feltételek következők.

I. A kikiáltási ár kétezer (2000) forinttal o. é. állapított meg, és köteles azon vállalkozó, ki az árverésen részt venni óhajtat, a kikiáltási árnak 10% toliját bányapénz fejében az árverés előtt az árverelő bizottság kezéhez letenni, mely a legtöbbet ígérőnek a vételárba fog beszámítatni, a többi árverelőnek pedig az árverés után visszaadatni.

II. A vevő, kinek az épület tulajdonába jut, tartozik a vétel ár egy negyedrészt, melybe a bányapénz is beszámítandó, a leütés után azonnal az árverelő bizottság kezéhez letizetni, a vételár hátrálékát pedig a leütéstől számítandó egymás után következő 3 havi részletben 6 százalékos kamattal együtt, a nyiregyházi kir. adóhivatal pénztáránál törlesztetni, azonban vevőnek szabadságában áll az egész vétel ár egyszerre is letizetni.

III. Ha a fizetési hónapokat a vevő meg nem tartaná, a már befizetett részletek a kincstár javára esnek, és a birtok a vevő kárára, és költségére új árverés alá fog bocsátatni.

IV. Az árverési tárgynak telekkönyvi átírattása a vevő részére csak a vételárunk teljes befizetése után fog engedélyeztetni, az árverési eredménynek jóváhagyása, és az árverési feltétele teljesítése után a vevőnek rendes szerződés fog kiadatni, melynek alapján az ingatlanságnak telekkönyvi átírattását eszközölheti, ezen naptól a megvett birtok minden jogokkal, és kötelezettséggel együtt a vevőre megy át, az átírattási bélyeg és illetéki költségek egyedül a vevőt terhelik.

V. Ezen feltételek mellett 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok is el fogadtatnak, melyek az alulirt kir. pénzügyigazgatóságnál legfeljebb f. é. mart. hó 24 napjának esteli 6 óráig benyújtandók, és az árverés napján bizottmányilag fognak felbontatni.

Az írásbeli ajánlat a borítékon következő felirattal ellátandó. „Ajánlat — a tiszadadai kincstári épületre — Egyenlő szó — és írásbeli ajánlatok között a szövegtől illeti az elsőbbség. — utó ajánlatok semmi szin alatt nem fognak tekintetbe vétetati.

Mely árverésre a vállalkozók ezenel meghivatnak A kir. pénzügyigazgatóságtól.
Kelt Debreczenben, febr. 23-án 1874. (3—1)

Árverési hirdetés.

Khón Ábrahám csödtömögéhez tartozó s Nagy-Kálló város tőzsomszedságában, a n.-kállói határban lévő ugynevezett dohányoskert, — mely a nagy-kállói hiteltelkegyezőköny 915, 1012, 358, és 915. lapjain fordul elő — Nagy-Kálló város község házában folyó évi mart. hó 19-én illetőleg april 20-án nyilvános árverésen el fog adatni a délelőtti órákban.

Kikiáltási ár 2400 frt, — bányapénz ennek 10%-ja.

Ugyanez alkalommal Gömörly Pál N.-Kálló lakos elleni 1100 frtos követelés, — s Szabolcs vármegyeének több községe ellen vizi puskák szállítása árából elmaradt követelések is el fognak árvereltetni.

Az árverelési feltételek Nyiregyházán Bodnár István csödválasztmányi ügyvezetőnél és N.-Kállóban Petheő Zsigmond tömeg gondnoknál megtekinthetők. (3—2)

Khon csödtömög választmánya.

(2—2)

ELADÓ HÁZ.

A n.-kállói utcában, 1065-ik számú Ambrusz József féle ház Kovács Soma ur szomszedságában, folyó 1874-dik évi mártius hó 16-án d. u. 3 órakor a helyszinén önkényesen fog elárvereltetni.